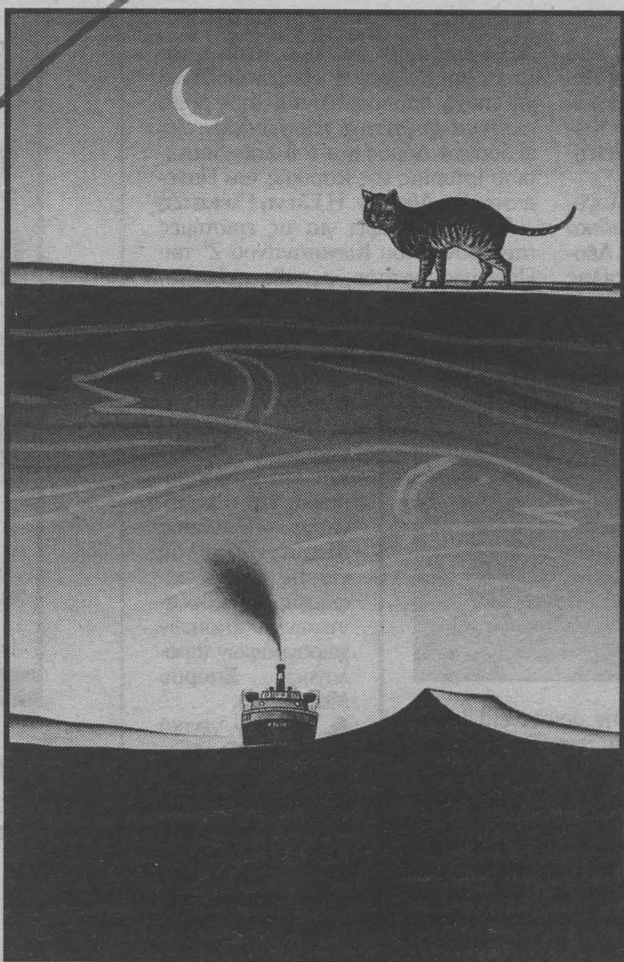

B 21.10.96

Μια έκθεση με θέμα τα ζώα ενέπνευσε τον Δημήτρη Γέρο να ζωγραφίσει τη γάτα και να προκύψει έτσι η «Νυκτερινή Βάρδια» (70Χ50, υδρόχρωμα, 1995)

Ο Δημήτρης Γέρος μιλάει για τη ζωγραφική του και την έκθεση που εγκαινιάζει αυτή την εβδομάδα στην Αθήνα

Ένας σύγχρονος... Γέρος

Μετα-υπερρεαλιστής. Αυτός ο χαρακτηρισμός αποδίδεται στον ζωγράφο Δημήτρη Γέρο, αν και ο ίδιος αρνείται τις κατατάξεις. «Στο εξωτερικό όμως με έχουν τοποθετήσει στον χώρο του μετα-υπερρεαλιστικού». Και εξηγεί: «Πρόκειται για έναν σύγχρονο υπερρεαλιστικό τρόπο έκφρασης. Μετα-υπερρεαλισμός είναι ο κόσμος πέραν της πραγματικότητας, του ενιαίου και της φαντασίας, όπως αποδίδεται από έναν σύγχρονο καλλιτέχνη με σύγχρονα βιώματα». Σύγχρονος καλλιτέχνης που μοιράζει τον χρόνο του ανάμεσα στην Ελλάδα και στο εξωτερικό (κυρίως τη Γερμανία) ο Γέρος νιώθει να ικανοποιεί αυτή την τάση φυγής που είχε από μικρός: «Το μόνο που με στενοχωρεί είναι ότι δεν μπορώ να ζωγραφίζω στα ταξίδια μου και να αξιοποιώ έτσι τον χρόνο μου. Ωστόσο κρατώ σημειώσεις, τραβάω φωτογραφίες».

Εκθέτει κάθε φορά που θέλει να δείξει τη δουλειά του, δεν προγραμματίζει ποτέ την επόμενη έκθεση ούτε πού αυτή θα γίνει. Έχει στο ενεργητικό του συνολικά 45 ατομικές εκθέσεις: Ελλάδα, Βερολίνο, Φραγκφούρτη, Κολονία, Ντίσελτορφ, Κάσελ, Χαϊδελβέργη, Μπόχουμ, Βούπερταλ, Μάνχαιμ, Ντάρμσταντ, Λευκωσία, Νέα Υόρκη, Ινδιάνα... «Ζώντας και στο εξωτερικό και ταξιδεύοντας βλέπω τα πράγματα την ώρα που γίνονται. Επιπλέον στο εξωτερικό νιώθω περισσότερο καλλιτέχνης. Δεν υπάρχει μιζέρια και φθόνος. Εκεί είμαι υπερήφανος που είμαι ζωγράφος. Εδώ καμιά φορά ντρέπομαι και να λέω».

«Εξακολουθώ να έχω τη δυνατότητα να δείχνω τη δουλειά μου στο εξωτερικό χωρίς να χρειάζεται να κουράζομαι γι' αυτό. Τα πράγματα έξω λειτουργούν πολύ απλά και πιο αξιωματικά, θα έλεγα». Περιγράφει τη διαδικασία που

σπίνεται μια έκθεση ως εξής: Κάποιος (που οργανώνει εκθέσεις) βλέπει κάπου ένα έργο (σε ένα σπίτι, π.χ.), μαθαίνει από πού αγοράστηκε, επικοινωνεί με τον καλλιτέχνη και όταν εκείνος συμφωνεί, πραγματοποιεί την έκθεση. «Κάπως έτσι έγινε η έκθεσή μου στο Μουσείο Μπόχουμ της Γερμανίας. Το Βρετανικό Μουσείο αγόρασε έργο μου αφού είδε μετάλλια που έχω φιλοτεχνήσει σε έναν κατάλογο εκδοτικού οίκου». Οσο για τους αγοραστές των έργων του, σημειώνει ότι πουλάει έργα προτού καν εγκαινιασθεί η έκθεση ή και μέσω φωτογραφιών που δημοσιεύονται στον Τύπο («έχει συμβεί και αυτό», τονίζει). «Είτε από τύχη είτε επειδή αρέσει η δουλειά μου, δεν δυσκολεύτηκα στην πορεία μου». Η πρώτη έκθεση έγινε όταν ήταν 18 χρόνων. Δύο χρόνια αργότερα, μια δεύτερη έκθεση στην Αθήνα «με καθιέρωσε».

Αυτοδίδακτος από τη Μυτιλήνη (εκεί έχει το εργαστήρι του) ο Δημήτρης Γέρος ξεκίνησε να ζωγραφίζει αντιγράφοντας άλλους ζωγράφους («άρχισα με τους ιμπρεσιονιστές, που ήταν πιο εύκολοι στην αντιγραφή. μετά ανέγραφα τους ζωγράφους της Αναγέννησης για να κατακτήσω την τεχνική») ή χρησιμοποιώντας ως μοντέλα τις φωτογραφίες που ο ίδιος τραβούσε. Για ένα διάστημα – «όταν ήμουν στην "πρωτοπορία"», εξηγεί – χρησιμοποίησε τη φωτογραφία σαν εικαστικό έργο. Έκανε «φωτοσίριαλ» και «φωτοπόεμ». «Τώρα πια κάνω φωτογραφία ανεξάρτητα από τη ζωγραφική, με επίκεντρο την ανθρώπινη φιγούρα».

Και είναι αυτή η ανθρώπινη φιγούρα που απουσιάζει από τη ζωγραφική του. «Ο άνθρωπος όμως είναι παρών. Η ζωγραφική μου μεγεθύνει το ανθρώπινο έργο, θετικό ή αρνητικό και σιγματίζει τις επεμβάσεις του ανθρώπου πάνω στη

φύση. Και για να μην ξεχνάμε τους όρους ανθρώπινης δημιουργίας, η ζωγραφική μου είναι χειροποίητη». Έργα μεγάλων διαστάσεων τα περισσότερα διαθέτουν έντονα χρώματα και χρώματα της φύσης καθώς η φύση αποτελεί πόλο έλξης για τον καλλιτέχνη. Η γη, ο ουρανός, τα σύννεφα, τα δένδρα, ένα πουλί, τα ψάρια, το φεγγάρι, ο ήλιος. Και ανάμεσά τους το Ζέπελιν, από τα σύμβολα του Δημήτρη Γέρου, είναι αυτό που διασχίζει τον ουρανό δίνοντας μιαν άλλη διάσταση ενίοτε σε έναν τελειωμένο πίνακα. Εκτός από τη ζωγραφική του (λάδια και νερομπογιές) και τις φωτογραφίες (δεν τις έχει εκθέσει ποτέ στην Ελλάδα), κάνει γλυπτά, χαρακτηριστικά και μετάλλια.

Δεν ζωγραφίζει ούτε πολύ ούτε γρήγορα. «Ζωγραφίζω πολλές ώρες αλλά δεν αποδίδω αναλόγως. Ζωγραφίζω λίγα έργα τον χρόνο και με δυσκολία. Η ζωγραφική μου δεν επιδέχεται λάθος. Αν υπάρξει λάθος, δεν διορθώνεται». Απολύτως ακριβής στο αποτέλεσμα της δουλειάς του ο καλλιτέχνης λειτουργεί... ανάποδα: «Αυθόρμητα έρχεται στον νου μου ένας πίνακας, έτοιμος, τελειωμένος. Τον σημειώνω σε ένα χαρτί και αρχίζω να σκεφτόμαι πώς μπορεί αυτό να παγιωθεί χρωματικά ώστε να λειτουργεί αισθητικά». Προτού όμως ξεκινήσει να δουλεύει αναρωτιέται αν έχει νόημα ύπαρξης ο πίνακας που σκέφθηκε. «Μέσα σε δύο ή τρεις ημέρες αυτό έχει ξεκαθαρίσει».

■ Η έκθεση του Δημήτρη Γέρου που πραγματοποιείται στην γκαλερί «Αστρολάβος - Δεξάμενη» (Ξανθόπου 11, Κολωνάκι) περιλαμβάνει 35 έργα που έγιναν στην Αθήνα και στη Μυτιλήνη τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Εκτός από πίνακες ζωγραφικής θα εκτεθούν μερικά γλυπτά από μπρούντζο και χαρακτικά. Τα εγκαίνια θα γίνουν την Τετάρτη. Διαρκεί ως τις 14 Μαΐου.

ΜΥΡΤΩ ΛΟΒΕΡΑΟΥ

